

Tek Tanrı İnancı Hakkında Bir Not

İnsanoğlu, Homo Sapiens olduğu günden yani yaklaşık yüz bin seneden beri, bir şeyler düşünmüş ve bu düşüncesini değişik figürler ile kayıt altına almıştır. Homo Sapiens, kültür ve değerleri öğrenebilen insan demektir. Bu realite ile beraber bu geçen yüz bin yılın çoğu çocukluk dönemleri olarak geçmiştir. En eski tapınak, Göbeklitepe'de ortaya çıkan yapıdır. Bu da 12 bin sene öncesine dayanır. İlk dönemlerde çok tanrılı algı yaygın olmakla beraber gerek tapınakları olan ve gerek tapınakları olmayan birçok kabiledede ise, tek tanrı inancı ve bunu ifade eden şarkılar gözlemlenmiştir.

Evet, soyut (mücerret) manaları algılamayı beceren, nedensellik gibi ilişkileri çözmeye çalışan insanoğlunun kutsal yüce bir varlığa inanması, Ona tapması, insanlığın en temel ihtiyacıdır. Bu ihtiyaç, ekmek ve sudan önce gelir. İşte bu yapıdaki insanoğlu geliştikçe, zihni kapasitesi arttıkça bir yaratana olan inancı da daha genişlemiş; onun ihtiyaçlarına cevap olmuştur. Demek ilk insanlar, çocukluk döneminde oldukları için onlara çok tanrılı veya putperest bir inanç yeterli idi. Fakat bu iman ihtiyacı sonsuzluğu algılama seviyesine gelince Allah bu sefer peygamberler göndermiştir. Yaklaşık olarak 7000 sene, varlıktaki bu sonsuz ilahî bilinç bu şekilde kendini göstermiştir. Bu sosyolojik ve psikolojik derin gerçeklik, bütün bilim ve düşünce çevrelerince binlerce yıl böyle bilindi. Nihayet 19. ve 20. asırların materyalizmi her şeye bir tekme vurdu. Varlık bilinçsiz bir maddeden başka bir şey değildir. Din, özellikle tek tanrılı inanç bir yanılgıdır, diye maddeten ve bilişimce gelişmiş çağımızı, bilincini yitirmiş bir leş durumuna getirdi.

(Tevrat (Tekvin, 6/9) ve Kur'ana (4/163) göre ilk peygamber Nuhtur; Âdemin peygamberliği ise, insan nevinin kolektif kişiliğinin metafizik âlemde peygamber (vahiy alan tek tür) olarak gözükmesinin ifadesidir.)

Bu iddiada Marks, Freud ve Durkheim önde olan şahsiyetlerdir. Marks din, bilgisi olmayan çağın bilgisidir; insan için gerçek manada çare olmayan bir uyuşturmadır, bilim olunca dine ihtiyaç kalmayacaktır, dedi. Freud, din eski bilinçaltı birikimlerden kalma bir yanılgıdır, Musa tek tanrıcılığı Mısır'da tek tanrı inancını yayan IV. Amenofis'ten aldı. Bu inanç Yahudiliğın temeli oldu. Buradan Hıristiyanlığa geçti. Oradan İslama geçti, diye iddia etti. Psikoloji âlimi olduğu halde uydurma ve sahteciliğın, imanın en temel özelliğı olan kutsallığa aykırı olduğunu anlayamadı. Durkheim de kendince Sosyolojiye dayanarak Freud'un yoluna gitti. Fakat bu üçlü iddiaya karşı tarih ve son ilmî araştırmalar üç yönden sağlıklı bir cevap verdi:

a) Freud'un bilinçaltı dediğı hakikat için Carl Jung, Tanrı inancı hakikati, kâinat ve varoluş çapında arketipal bir gerçekliktir; sadece insan bilinçaltında var olan bir şey değildir, dedi; onlarca cilt kitap yazdı, yıllarca alan taraması yaptı. Bilinçaltı tabirini yeterli görmeyip sonsuz bilinç manasında o deyimini bilinçdışı kelimesi ile değiştirdi.

b) Antropoloji ve Arkeoloji ilimleri gösterdi ki; Musa IV. Amenofis döneminde yaşamamış; Tevrat denilen ve anlaşıldıktan sonra her bir cümlesi, ilmî bir hakikatin ifadesi olan kitap, Benî İsrail peygamberleri tarafından yazılan vahiy koleksiyonudur. Evet, 2700 yıl öncesinden Yahudi tarihi hakkında hiçbir ilmî delil bugün için mevcut değildir.

c) Bugün için; başta Biyoloji, Sosyoloji ve Psikoloji olmak üzere bütün bilim dalları, bilinçsiz bir varlık algısını ve mutlak materyalizmi çürütüyor, diye söyleyebiliriz. Evet, bilimlerdeki ince ayarlar, en verimli ve en kısa yolların tercih edilmesi gibi bilinçli tercihler ve sonsuz bir düzene göre kullanımları, Allah'ın varlığını isbat ettiği gibi; Allah'ın sonsuz birliğini de isbat ediyor.

Evet, sistem sonsuz bir birlik içinde yönetiliyor. Fakat bu evrensel realite ile beraber dinsizleri bir derece haklı çıkaran iki önemli engel kalıyor:

1) Sistemin ve maddenin öz varlığının anlaşılması.

2) Dinî kitaplar metinleri, yüzeysel ve yorumsuz olarak ele alınca bu metinlere verilen meallerin dinsizleri haklı çıkarması.. Bugün için dinsizler, en çok bu ikinci engeli kullanıyor. Kitab-ı Mukaddesi Kim Yazdı, Din ve Devrim, İsa Masalı kitaplarında görüldüğü gibi..

İşte Marifet ve Velayet kitabımız ile Mehdi ve Mesih kitabımız, bu iki güncel sorunu çözüyor. Birincisi, varlığın mahiyetini ve bu konudaki dinî metinlerin asıl manasını deşifre etmekle; ikincisi, dinin yaratılış, vahiy, Âdem, İsa, Mesih gibi konulardaki metinlerinin mucizeliğini göstermekle insanlığın kutsal yolculuğu önündeki, dinsizlik denilen bataklığı kurutuyor. Bu iki kitabı baştan sona dikkat ile bir sefer okursanız, bu dediğimize hak verirsiniz.

30. 7. 2014
Bahaeddin Sağlam